

FRANK

Alkmaar heeft ook een Gay Pride. En dat betekent natuurlijk feest op de grachten. Op z'n Alkmaars natuurlijk. ILLUSTRATIE FRANK MUNTJEWERF

OPINIE

Alkmaar pleegt verraad aan 'bondgenoot' Bergen

Gasopslag

Schouder aan schouder stonden ze tijdens het protest in de Bergermeer. De huidige Alkmaarse PvdA-wethouder Gert-Jan Leerink en Hans Haring, gemeenteraadslid van Gemeentebelangen in Bergen. Leerink en Haring waren het die wintertochtend in februari roerend met elkaar eens: aan de ondergrondse gasopslag in de Bergermeer kleven onaanvaardbare risico's. En dat maakten ze milieuminister Cramer ook duidelijk.

Bergen dacht in Alkmaar een trouwe bondgenoot te treffen in de strijd tegen plannen van Economische Zaken en energiebedrijf Taqa. Samen met Heiloo en Schermer bundelden de vier gemeenten hun krachten om een vuist te maken tegen ondergrondse gasopslag. Het verhoogde risico op aardbevingen

was wetenschappelijk bewezen, informatie werd uitgewisseld en de strategie bepaald. Het bleek achteraf verspilde energie. Deze week besloot Alkmaar een heel andere koers te varen en daarmee lag de weg voor ondergrondse gasopslag in de Bergermeer open. Vergunningen voor de opslag van gas waren plots geen enkel probleem meer voor Rian van Dam - de andere Alkmaarse wethouder van de PvdA. Zij vond 'nee' tegen gasopslag geen optie meer. Bovendien had het college van Alkmaar met af aan het nationaal belang van gasopslag onderkend, zo stond er huichelachtig in het verspreide persbericht. De andere argumenten die Van Dam aanvoerde, wierpen ook geen nieuw licht op de ommezwaai. Met de Rijkscoördinatie-regeling en Crisis- en Herstelwet als troefkaarten in de mouw zou het ministerie de gasopslag toch wel doorheen drukken. Maar die feiten waren toch al veel langer bekend? Met zulke 'verreken' heeft Bergen geen vijanden meer nodig.

Van Dam had klare wijn moeten schenken. Alkmaar heeft zich laten verleiden door een zak met geld en ondoorzichtige toezeggingen van Taqa en het Rijk. Daarmee bleek het samenwerkingsverband met Bergen van de ene op andere dag niets meer waard. Alkmaar toucheert 40 miljoen euro voor de door Taqa aangekochte grond. Het project zal weliswaar meer werkgelegenheid opleveren en op termijn zal ook het hoofdkantoor van Taqa naar Alkmaar verhuizen. Maar wegen dergelijke argumenten op tegen een grotere kans op aardbevingen voor de inwoners van Bergen? Het college van Bergen liet zich slechts in korte bewoordingen uit over 'Het verraad van Alkmaar'. Wethouder Alwin Hietbrink liet weten het besluit van Alkmaar voor 'kennisgeving aan te nemen, maar dat in Bergen de gezondheid van de bewoners wél voorop staat'. Hoe summer ook: het zijn woorden die het Alkmaarse college nog maar eens goed tot zich moeten laten doordringen. **HANS BRANDSMA**

LEZERS SCHRIJVEN

Brieven van lezers zijn welkom. Houdt u er rekening mee dat de lengte beperkt blijft tot 250 woorden en dat het een onderwerp betreft waarover de krant heeft bericht. De redactie heeft het recht bijdragen te weigeren of in te korten. Insturen kan ook via e-mail naar lezers@hdcmedia.nl met vermelding van uw postadres.

'Een prachtig feest voor Alkmaar en omstreken.'

Oktoberfeesten

Het is erg teleurstellend dat burgemeester Bruinooge het Oktoberfeest heeft afgeschaft. Een prachtig feest voor jongeren uit Alkmaar en omstreken, ik kom zelf uit Heiloo en ben vorig jaar met een stel vrienden naar het Oktoberfeest geweest. Het was prima georganiseerd en menceer Bruinooge, we waren lekker aangeschoten, maar niet straalbezopen zoals uw perceptie is over jongeren.

JAN BENJAMIN
Heiloo

Wateroverlast

We mogen blij zijn dat het in deze regio tot op heden betrekkelijk meevalt met de regen. Ik kreeg de aanslag binnen van het Waterschap en daar stonden dingen in die de nodige vraagtekens oproepen. Het schap werkt voor veiligheid. U houdt droge voeten, ook bij een veranderend klimaat met hevige regenval. De sloten zijn schoon!! Wij zorgen voor veiligheid.

Nu en in de toekomst. Maar...als er ook eens zoals in het oosten meer dan 100 millimeter regen valt in korte tijd? De sloten zijn niet zo schoon en zeker de ringvaart en boezem waar het water uitgemalen wordt. Als ik met de boot richting Egmond ga, kom ik bijna niet door het riet heen, het is bijna dichtgegroeid. Hoe moet het water dan de boezem bereiken? Het is er niet op vooruit gegaan sinds de stedingling mag meeregeren in het waterschap. Laat men de oren niet teveel hangen naar de milieufreaks? Wat ziet het landschap er verschrikkelijk uit met die verwilderde weilanden en onbegaanbare waterwegen in de polder. Zijn wij wel zo veilig door deze bestuurders?

P. KUIPER
Alkmaar

Mantelzorg is een moetje

DOOR ROB BAKKER

Uit liefde voor je zieke partner, vader, moeder of kind begin je er aan. Als vanzelfsprekend. Maar op den duur wordt het mantelzorgers zijn meer en meer een 'moetje', een dagelijkse verplichting, die niet alleen loodzwaar wordt naar mate de jaren verstrijken, maar die ook irritaties en verstoerde relaties kan veroorzaken.

Rob Klaare (79) en Thea Popma-Groot (73) houden het al meer dan elf jaar vol. Rob in de rol van mantelzorger. Humor wordt belangrijk in de relatie, zegt hij. „Je moet jezelf in de hand houden”, voegt Thea toe. „Oppassen dat je niet sikkeneurig wordt.” Rob noemt een goed humeur is onontbeerlijk. Gelukkig hebben hij en Thea dat. „Er wordt wel eens gemopperd, maar we lachen er later ook om.” De dagritme van de mantelzorger is zwaar. Rob: „Als je gevraagd wordt hoe het gaat, zeg je doorgaans 'goed'. Terwijl je als mantelzorger op leeftijd natuurlijk ook je kwaliteiten krijgt. Soms gaat het dus helemaal niet zo goed. Heb je zelf ook pijn. Maar je moet door, zo lang je het vol kan houden. Het is een moetje. Je wordt mantelzorger uit liefde voor iemand. Voor een ander zou je het niet doen. Je denkt er niet over na als het eenmaal aan de orde komt. Je weet niet wat het allemaal betekent voor jouw leven.” Elf jaar geleden kreeg Thea een herseninfarct. Sindsdien zit ze in een rolstoel. Er is voor Rob en Thea een leven voor en een leven na die gebeurtenis. Voor het infarct reisden ze veel. Met de caravan door Europa. Zo zouden ze van hun pensioen gaan genieten.

Vol vakantieplannen zaten ze. En toen was het allemaal in één klap voorbij. Het bleef niet bij het infarct. Twee heupoperaties, borstkanker en een oogziekte volgden. Thea is vrijwel blind aan het rechteroog en bij iedere handeling, al is het maar het drinken van een glaasje water, moet ze worden geholpen. Door Rob.

Dagtaak

„Het is gewoon een dagtaak die 's morgens begint met aankleden en 's avonds eindigt als ik haar naar bed brengen. Je moet de hele dag attent zijn. Veel mantelzorgers zijn, net als ik, ook oud. Dan komen de gebreken. Ik heb een open hartoperatie moeten ondergaan en ik krijg steeds meer problemen met mijn rug. Fysiek wordt de mantelzorg steeds zwaarder. Als zij uit haar bed valt, krijg ik er echt niet in mijn eentje weer in. Dan moet ik bellen en komt er een potige medewerkster van de thuiszorg langs die haar weer teruglegt. Er komt een moment dat het helemaal niet meer gaat. Maar zo lang het gaat, gaat het.” Twee dagen in de week gaat Thea naar therapie in Westershout. Denk: „Dan heeft hij even vrijaf, denk je misschien. Maar vergis je niet: dat zijn dan weer de da-

Rob en Thea: „Humor is belangrijk.”

gen dat hij boodschappen moet doen. Echte vrije dagen zijn er normaal gesproken niet. Daarom is het ook zo mooi dat er nu een Respijthuis is in Alkmaar. Even vrij, daar was hij wel aan

toe.” Thea was vorige week de eerste gast van het Alkmaarse Respijthuis aan de Van de Veldelaan in de Hoef in Alkmaar. De vroegere bungalow is uitgebreid en

drastisch verbouwd. Alle comfort die je in een modern vakantiepark aantreft, zijn er aanwezig. Vier gasten kunnen tegelijkertijd op vakantie in het Alkmaarse Respijthuis. De zorg die

de gast thuis gewend is, wordt overgenomen door een groep enthousiaste vrijwilligers met een doorgeaans verpleegkundige achtergrond. Thea was er een weekje. Het

FOTO IIFOTO/JAN JONG

FORUM

Een maand lang vertellen regiogenoten op zaterdag wat hen in de daaraan voorafgaande week heeft bezig gehouden.

'Waarom altijd Amsterdam?'

PASPOORT

Naam: Niels Ras
Leeftijd: 28
Woonplaats: Alkmaar
Beroep: horeca-ondernemer

De eerste Alkmaarse Gaypride en de officiële opening van zijn horecabedrijf Bar Unie XS, het eerste gaycafé van Alkmaar: Niels Ras had er de afgelopen dagen enorm druk mee.

„Het heeft veel publiciteit gegeven, vooral vanwege die Gaypride. De reacties zijn louter positief. Veel mensen zeggen: waarom moet het altijd Amsterdam zijn als je in het geweer komt voor acceptatie van homo's en lesbiennes. Ook oudere Alkmaarders, waarvan je dat misschien niet zou verwachten, laten zich in die zin uit. Ze zeggen er wel bij: als het maar niet te extreem wordt.”

Of het grote voorbeeld, de Gaypride in Amsterdam, te extreem is? Niels denkt van niet.

„Het gaat er om dat iedereen kan zijn wie hij of zij wil zijn. Ik ben zelf ne-

gen keer bij de Gaypride in Amsterdam geweest maar ik vond het nooit te ver gaan. Dat ze bijvoorbeeld in hun blote kont op zo'n bootje voorbij komen. Zo ver is het nooit gekomen. En dat zou ook niet moeten. Ik vind dat de Gaypride in Amsterdam een leuk evenement is, maar de organisatie moet oppassen dat het niet alleen maar 'een feestje' wordt. De serieuze ondertoon is belangrijk. Het moet duidelijk maken dat iedereen, dus ook homo's en lesbo's, het leven kunnen leiden dat hij of zij wil.”

De gemeente Alkmaar nam naar aanleiding van de publiciteit ook contact op met Niels. Lichtelijk ongerust, merkte hij. „Waar ze bang voor waren was het punt van de openbare orde.

Of we geen geluidsoverlast zouden veroorzaken, of er wel nuchtere schippers aan het roer zouden staan. Dat soort dingen. We hebben ze gerust gesteld. Ik vind de eisen die de gemeente stelt overigens heel redelijk.” Niels haakt ook nog even in op de actualiteit. „Heel goed dat het CDA terug is naar de onderhandelingstafel. Ik ben zelf al jaren VVD'er en moet er toch niet aan denken dat er een links kabinet komt. Een links kabinet geeft veel te gemakkelijk geld uit. We moeten in deze tijd nu eenmaal bezuinigen. Iedereen moet inleveren en niet alleen de rijken. Iedereen moet naar draagkracht zijn steentje bijdragen.” **ROB BAKKER**

Graag een buitenhuisje in Schermer

PASPOORT

Naam: Maze de Boer
Leeftijd: 33
Woonplaats: Amstelveen
Beroep: Kunstenaar

Zestien meter hoog is de uitgekilde molen van Maze de Boer (spreek uit: Mees) die volgende week in de Grote Kerk van Schermerhorn verrijst. De kunstenaar is een van de deelnemers aan de Noord Holland Biënnale, die vanaf 11 september start. Het thema van de Biënnale is de strijd van Noord-Holland tegen het water.

Schermerhorn kent een lange geschiedenis als het gaat om vechten tegen het water. De molen van De Boer past daar prima bij. „Ik had het kunstwerk gemaakt voor een eerdere expositie bij de Zuiveringshal op het Westergasfabriekterrein in Amsterdam. De organisatie was er heel enthousiast over en vroeg mij of ik wilde overwegen deze molen neer te zetten. Ik kwam er al heel snel achter dat dit veel meer de perfecte locatie was dan de oor-

spronkelijke plek”, vertelt de kunstenaar. Dit bewijst voor hem ook nog eens dat een werk meerdere malen te gebruiken is. „Voorheen maakte ik een kunstwerk echt voor een specifieke locatie en daarna haalde ik het weer uit elkaar, zodat ik het niet meer kon gebruiken. Dat komt doordat mijn uitgangspunt is dat ik een nieuwe installatie wil maken voor elke ruimte. Zo heeft het een verbinding met de plek en het kunstwerk verwijst er dan ook naar. Totdat ik erachter kwam dat je in sommige gevallen je kunstwerk kunt hergebruiken, terwijl ik het kunstwerk al had afgebroken.” Volgens De Boer past zijn molen maar net in het kerk-

gebouw. „Als ik nieuwe installaties maak, ben ik niet bang om een ruimte aan te pakken. Het gaat om de ervaring. Ik wilde op de oorspronkelijke locatie van de molen ook echt dat het kunstwerk maximaal overkomt”, legt hij uit. De afgelopen week heeft hij veel praktische dingen afgehandeld zodat hij maandag kan beginnen met de opbouw van zijn kunstwerk. „Ik moet materialen bij elkaar krijgen en zorgen voor transport.” Voordat hij werd uitgenodigd om in Schermerhorn te exposeren, was hij daar nog nooit geweest. De Boer: „Het is echt een mooie omgeving. Heel authentiek. Ik zou hier best wel een buitenhuisje willen hebben.” **BO-ANNE VAN EGMOND**

'Een feest van en voor Alkmaarders'

PASPOORT

Naam: Bas de Regt
Leeftijd: 45
Woonplaats: Alkmaar
Beroep: Advocaat

Over een maand is het weer zover. Op 8 oktober staat heel Alkmaar in het teken van de bevrijding van de Spanjaarden in 1573. Voor Bas de Regt, voorzitter van de 8 Oktobervereniging, betekent dit dat er een drukke tijd aanbreekt. „Het hele jaar door vergaderen we maandelijks met het bestuur van de vereniging, maar 28 augustus is eigenlijk het startschot van de voorbereidingen. Op deze datum is het Gronings Ontzet en gaan we met een deel van het bestuur op bezoek bij deze viering. Hierna gaat iedereen hard aan het werk om het 8 Oktoberfeest weer te realiseren. Maandag is bijvoorbeeld al de bouw van de optocht wagens van start gegaan.” Veel stadsgenoten kijken alweer uit naar de vrije dag vol feestelijkheden, maar wat volgens De Regt niet vergeten mag worden, is dat

er heel veel mensen wekelang werken om deze dag te organiseren. „De vereniging bestaat uit ongeveer 3500 leden. Al deze mensen helpen mee aan de voorbereidingen voor de viering. De lampionnootocht, de middagoptocht, de maaltijd bij de Vest, noem maar op. Dit alles moet goed worden voorbereid en gestuurd. Daar gaat veel tijd en werk in zitten. Maar de mensen doen het met veel plezier. Het is een hobby voor ze, die van generatie op generatie wordt doorgegeven.” De Regt is al sinds 1994 lid van de vereniging, waarvan de laatste drie jaar als voorzitter. „Eigenlijk heb ik het stokje overgenomen van mijn ouders. Toen zij uit Alkmaar vertrokken, heb ik hun lidmaatschap overge-

nomen. Als voorzitter ben ik het uithangbord van de vereniging. Dat merk je vooral op de dag zelf. Dan herkennen mensen je, ook omdat je speesmes moet houden. Maar nu houd ik mij bezig met andere voorbereidingen, zoals de aanvraag van vergunningen.” Wat het 8 Oktoberfeest zo mooi maakt voor deze Alkmaarder in hart en nieren? „Het is een feest voor alle leeftijden. Van de allerkleinsten met de lampionnootocht tot de alleroudsten met de traktaties in het bejaardenhuis. En alles wat daartussen zit. Het is een feest van Alkmaarders voor Alkmaarders. Maar naast het feest staan we ook stil bij waar het om draait. Het ontzet van onze stad.” **ALEIDE LAWANT**